

Odwwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 23 kwietnia 2007 r. w sprawie T-30/03 Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 11 lipca 2007 r. przez 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)

(Sprawa C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (przedstawiciele: A. Bentley, barrister oraz adwokat A. Worsøe)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Danii, Królestwo Norwegii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 kwietnia 2007 r. w sprawie T-30/03 Specialarbejderforbundet i Danmark przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- uznanie skargi wniesionej w sprawie T-30/03 za dopuszczalną;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie stwierdza, że kwestionowane postanowienie powinno zostać uchylone z następujących powodów:

1. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, powołując się na wyrok w sprawie C-67/96 Albany w celu stwierdzenia, że wnoszący odwołanie nie mógł opierać się na swojej pozycji konkurencyjnej przy negocjowaniu porozumień zbiorowych w celu ustalenia, że sprawa ta dotyczyła go indywidualnie.
2. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, stwierdzając, że wnoszący odwołanie nie mógł powoływać się na aspekty społeczne w celu wykazania, że sprawa ta dotyczyła go indywidualnie.
3. Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zastosował orzecznictwo w sprawach Plaumann oraz ARE, stwierdzając, że sprawa nie może dotyczyć indywidualnie wnoszącego odwołanie jedynie z powodu tego, że sporna pomoc przekazywana jest beneficjentom poprzez obniżenie żądań płacowych marynarzy korzystających ze zwolnienia od podatku dochodowego.
4. Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zastosował także orzecznictwo w sprawach Van der Kooy i CIRFS, stwierdzając, że przepisy podatkowe nie miały wpływu na własne interesy wnoszącego odwołanie jako negocjatora.

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 10 maja 2007 r. w sprawie T-47/06, Antartica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 11 lipca 2007 r. przez Antartica Srl

(Sprawa C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Antartica Srl (przedstawiciele: adwokaci E. Racca i A. Fusillo)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że zastosowany przez Sąd Pierwszej Instancji sposób wykładni art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ nie daje się pogodzić z aktualną definicją powszechnej znajomości znaku towarowego zawartą w wyroku w sprawie C-375/97 General Motors.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'Etat (Belgia) w dniu 12 lipca 2007 r. — Coditel Brabant SA przeciwko 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-324/07)

(2007/C 211/51)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Coditel Brabant SA

Strona pozwana: 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy gmina może bez przeprowadzenia przetargu przystąpić do spółdzielni, do której należą wyłącznie inne gminy i związki gmin (spółka międzygminna w czystej postaci) w celu przekazania jej zarządu swoją siecią telewizji kablowej, wiedząc że spółka wykonuje przeważającą część swojej działalności na rzecz swoich członków i na ich korzyść i że decyzje z nią związane podejmowane są przez zarząd i rady sektorów w granicach przekazanych im przez zarząd, będące organami statutowymi złożonymi z przedstawicieli władz publicznych, stanowiących większością głosów?
- 2) Czy wywierany w ten sposób, za pośrednictwem organów statutowych, przez wszystkich członków lub przez ich część w przypadku sektora lub podsektorów eksploatacji, wpływ na decyzje spółdzielni, może być uznany za umożliwiający im sprawowanie nad nią kontroli podobnej do tej sprawowanej nad własnymi służbami?
- 3) Czy ten wpływ i ta kontrola, aby zostać uznana za podobną, muszą być wykonywane indywidualnie przez każdego członka czy wystarczy, że będą one wykonywane przez większość członków?

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-325/07)

(2007/C 211/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: G. Rozet, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 83/477/EWG w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie

azbestu w miejscu pracy ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy;

- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2003/18/WE upłynął w dniu 14 kwietnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97, str. 48.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-328/07)

(2007/C 211/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: W. Wils, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie wydając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dostosowanie prawa krajowego do dyrektywy 2004/48/WE upłynął w dniu 29 kwietnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, str. 45.